

**เปรียบเทียบแผนยุทธศาสตร์เศรษฐกิจภาคของภาคเอกชน
และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนภาคของ สศช.**

ภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

ภาคเหนือ

ยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจภาค (ภาคเอกชน)

- ๑. ยุทธศาสตร์ด้านการเกษตร** มุ่งเน้นส่งเสริมเกษตรปลอดภัย การพัฒนาเกษตรแบบครบวงจร การส่งเสริมเกษตรกรและผู้ประกอบการให้มีศักยภาพ การ Zoning กับการวิจัยและพัฒนา
- ๒. ยุทธศาสตร์ด้านอุตสาหกรรม** มุ่งเน้นพัฒนาการผลิตและเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคอุตสาหกรรม ยกกระตือรือร้นระบบสนับสนุนอุตสาหกรรม และปรับปรุงทรัพยากรพื้นฐาน
- ๓. ยุทธศาสตร์ด้านการค้าและบริการ** มุ่งเน้นพัฒนาการค้า การลงทุนการท่องเที่ยวและบริการ โลจิสติกส์ และสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค (สศช.)

- ๑. การท่องเที่ยวที่มีคุณภาพและยั่งยืน**
ท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา มรดกโลก เชิงธรรมชาติ
ยกระดับการท่องเที่ยวคุณภาพ ศูนย์กลางการผลิตและธุรกิจด้านอาหาร และสินค้าเพื่อสุขภาพ
- ๒. พัฒนาประสิทธิภาพการผลิต**
เกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัย อุตสาหกรรมแปรรูปพลังงานทดแทน
- ๓. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม**
อนุรักษ์ป่าไม้ การจัดการน้ำ ปัญหาหมอกควัน
- ๔. สังคมผู้สูงอายุ**
การสร้างรายได้ วัฒนธรรมการดูแลผู้สูงอายุ สถาบันครอบครัว
- ๕. การพัฒนาเมืองสำคัญ**
การพัฒนาเมืองให้เป็นศูนย์กลาง พัฒนารอบระบบราง
- ๖. เศรษฐกิจพิเศษชายแดน**
อำนวยความสะดวกการลงทุน พัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจ สร้างการมีส่วนร่วม และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจภาค (ภาคเอกชน)

๑. ยุทธศาสตร์ด้านการเกษตร

การบริหารจัดการน้ำ การพัฒนาดิน เศรษฐกิจพอเพียง การพัฒนาสินค้าด้านการเกษตรและการแปรรูป อาทิ ข้าวหอมมะลิ ข้าวเหนียว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา โคเนื้อ โคนม ตลอดจนการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการผลิต

๒. ยุทธศาสตร์ด้านอุตสาหกรรม

การพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมด้านการผลิต การแปรรูปอาหารและเกษตรอุตสาหกรรม การพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ การผลิตสินค้าอัตลักษณ์ท้องถิ่นเชื่อมโยงการท่องเที่ยว

๓. ยุทธศาสตร์ด้านการค้าและบริการ

การท่องเที่ยวชุมชน การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และวิถีชีวิต ส่งเสริมการค้า การค้าชายแดน และการลงทุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคมขนส่ง สร้างสมดุลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการยกระดับเมือง

ยุทธศาสตร์การพัฒนภาค (สศช.)

๑. สินค้าเกษตรสู่มาตรฐาน

ข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้ สินค้าเกษตรชนิดใหม่ เกษตรกรพึ่งตนเองได้

๒. พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

ศูนย์กลางอุตสาหกรรม เกษตรแปรรูป ยกระดับมาตรฐานสินค้า กลุ่มผ้า อุตสาหกรรมขนาดย่อม พลังงานทดแทน

๓. การท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรม

ส่งเสริมการท่องเที่ยว พัฒนาเส้นทางเชื่อมโยง

๔. การจัดการน้ำ

พัฒนาแหล่งน้ำเดิม พัฒนาแหล่งน้ำใหม่

๕. พื้นฟูทรัพยากรป่าไม้

๖. พัฒนาเมืองสำคัญ

พัฒนาเมืองศูนย์กลาง พัฒนารอบระบบราง

๗. เศรษฐกิจพิเศษ

อำนวยความสะดวก กิจกรรมทางเศรษฐกิจ การมีส่วนร่วม การจัดการทรัพยากรฯ

ภาคใต้

ยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจภาค (ภาคเอกชน)

- ๑. ยุทธศาสตร์ภาคการเกษตร** การจัดการสวนปาล์ม เกษตรสีเขียว เทคโนโลยีเก็บเกี่ยว การแปรรูปอาหารทะเลและผลไม้
- ๒. ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว** การส่งเสริมการท่องเที่ยว การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การท่องเที่ยวชุมชน และการเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยว
- ๓. ยุทธศาสตร์การค้า การค้าชายแดน และอุตสาหกรรม** การค้าผ่านแดน ตลาดกลางสินค้าเพื่อการส่งออก สินค้าฮาลาล การพัฒนาระบบโลจิสติกส์
- ๔. ยุทธศาสตร์สิ่งแวดล้อม** การลดการใช้พลังงาน พัฒนาพลังงานทดแทน การแก้ไขปัญหาขยะและน้ำเสีย
- ๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์** การพัฒนาบุคลากร การท่องเที่ยว และบุคลากรตลาดสินค้าฮาลาล

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค (สศช.)

- ๑. ความเข้มแข็งภาคการเกษตร**
ยางพาราและปาล์มน้ำมัน การวิจัยการแปรรูป เกษตรทฤษฎีใหม่ ศูนย์กลางอุตสาหกรรมแปรรูป มาตรฐานผลิต การพัฒนาระบบตลาด
- ๒. การท่องเที่ยว**
คุณภาพและมิตรกับสิ่งแวดล้อม ธุรกิจท่องเที่ยวทางทะเล การเชื่อมโยงการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวชุมชน เมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และประวัติศาสตร์
- ๓. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม**
การฟื้นฟูที่ป่าต้นน้ำ การสร้างจิตสำนึก การบังคับใช้กฎหมาย
- ๔. ภูเก็ตและหาดใหญ่ให้เป็นเมืองน่าอยู่**
ระบบขนส่งสาธารณะ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ทันสมัย การพัฒนาที่อยู่อาศัย และจัดการขยะที่เหมาะสม

ภาคกลาง

ยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจภาค (ภาคเอกชน)

ภาคกลาง

๑. ยุทธศาสตร์ด้านการเกษตร เกษตรปลอดภัยมีมาตรฐาน โดยอาศัยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ส่งเสริมศักยภาพเกษตรกรและผู้ประกอบการ ยกระดับการผลิตและการตลาด

๒. ยุทธศาสตร์ด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมใหม่ (New S-curve) ที่มีมาตรฐานสากล มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน

๓. ยุทธศาสตร์ด้านการค้าและบริการ ยกระดับการท่องเที่ยว การพัฒนาระบบโลจิสติกส์เชื่อมโยงภูมิภาค การค้าชายแดน และการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการ

ภาคตะวันออก

๑. ยุทธศาสตร์ด้านการเกษตร การผลิตผลไม้เมืองร้อน พืชเกษตรมูลค่าสูง เกษตรปลอดภัยที่ได้มาตรฐานสากล การเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร และการสร้างเครือข่ายระหว่างผู้ผลิตและผู้บริโภค

๒. ยุทธศาสตร์ด้านอุตสาหกรรม พัฒนาอุตสาหกรรมใหม่ (New S-curve) อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ การเพิ่มประสิทธิภาพอุตสาหกรรม การผลิต การสร้างเครือข่ายการผลิตการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเพิ่มศักยภาพ SME และการยกระดับระบบโลจิสติกส์

๓. ยุทธศาสตร์ด้านการค้าและบริการ การลงทุนที่มีสมรรถนะสูงของภูมิภาค การเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคม การพัฒนาและสร้างมูลค่าของแหล่งท่องเที่ยว และการพัฒนาการค้าชายแดนที่ท้องถิ่นได้รับประโยชน์

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค (สศช.)

๑. ความสามารถในการแข่งขันอุตสาหกรรม

ยกระดับการพัฒนากลุ่มอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมแปรรูป เกษตร ปศุสัตว์ และสิ่งทอ

๒. มาตรฐานการผลิต

ฐานการส่งออกอาหาร ฐานผลิตผลไม้ส่งออก ปศุสัตว์มีคุณภาพ ศักยภาพด้านประมง

๓. มาตรฐานสินค้าและธุรกิจบริการ

แหล่งท่องเที่ยวชายทะเล พัฒนาการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และเกษตร

๔. การจัดการน้ำ

รักษาแหล่งน้ำเดิม แหล่งเก็บกักน้ำ

๕. การพัฒนาเมืองสำคัญ

กรุงเทพฯ เมืองศูนย์กลาง นานาชาติ ปริมาณเมือง ศูนย์กลางการบริการ พัฒนาระบบรางในเมือง พัฒนาเมืองชายแดน

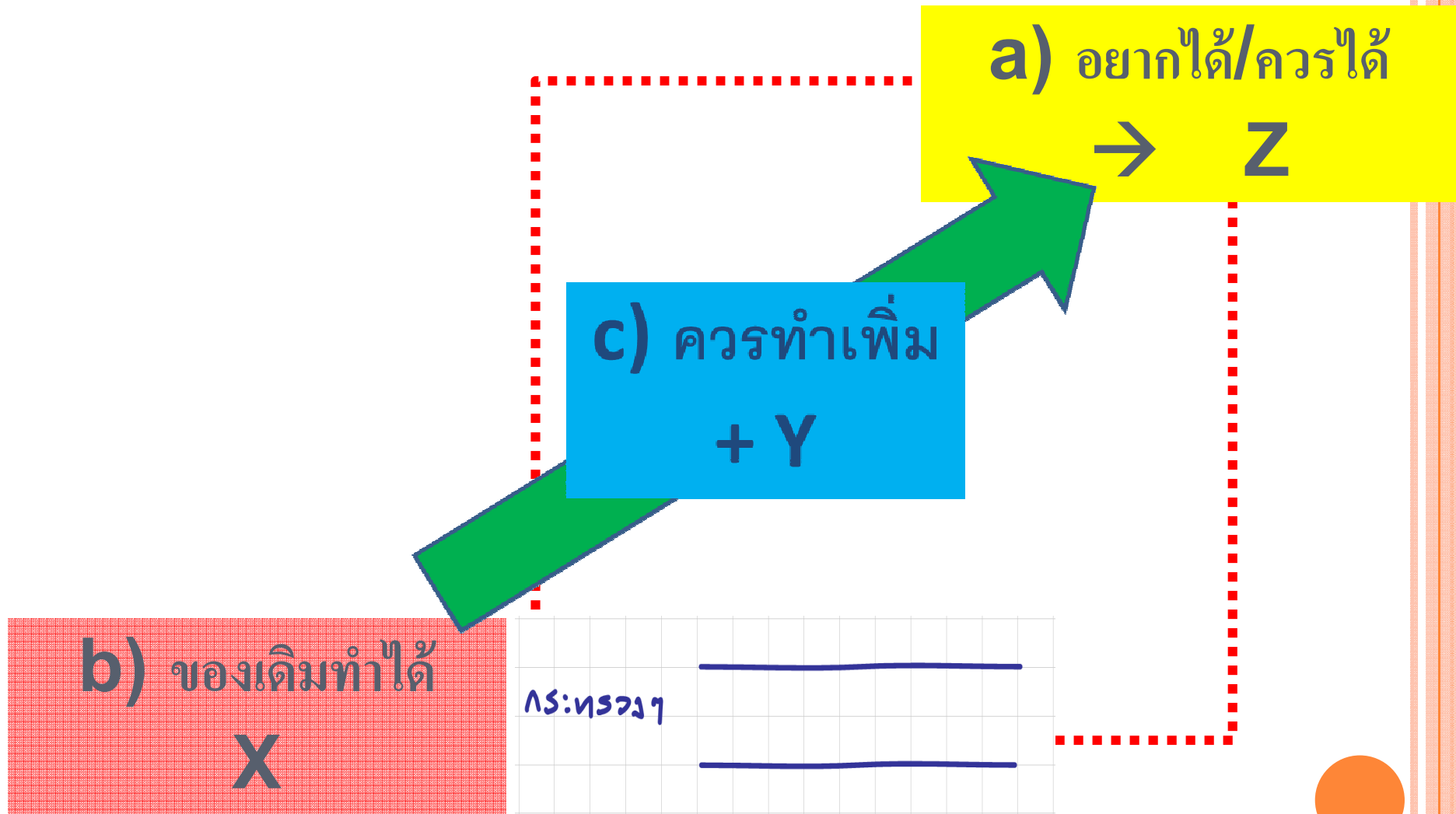
๖. พื้นฟูชายฝั่งทะเล

แก้ปัญหามลพิษ อุตสาหกรรมที่เป็นมิตร ท่องเที่ยวทางทะเล ยกระดับคุณภาพชีวิต การกระจายผลประโยชน์

๗. เศรษฐกิจพิเศษ

อำนวยความสะดวก การลงทุน พัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจ การมีส่วนร่วม การจัดการทรัพยากรฯ

หลักที่ใช้ในการ COMMENT แผนฯ (1)-SIMPLE RULE ของ กลยุทธ์

หลักที่ใช้ในการ COMMENT แผนฯ (๒)-ระบบของการวิเคราะห์

อดีต

ปัจจุบัน

อนาคต

สิ่งที่จะเป็น

สิ่งอยากเป็น

สิ่งที่เคยเป็นและกำลังเป็นอยู่
Demand Side

Situation

Supply Side

๑) ระบุ Know-How ที่ถูกสั่งสมมาเป็นเวลานาน และ ความสามารถในการสนอง Demand ที่เคยเป็นมาในอดีต (X)

๓) ระบุ ระดับของผลงานที่เจ้าของทรัพยากร “คาดหวังอยากให้เราบรรลุให้ได้” ในอนาคต (Z)

๔) กำหนดกลุ่มเป้าหมายที่ช่วยบรรลุ Z และ ระบุ Demand ของกลุ่มเป้าหมายที่

๒) วิเคราะห์ และระบุถึงสถานการณ์ ที่จะเป็นในอนาคต

๖) ระบุ Key Quality/Unique Position ที่จะทำให้องค์กร สามารถสนอง Demand ในลักษณะที่ผู้อื่นทำได้ไม่เหมือน โดยอิง Know-How เดิมที่มี (Y๒)

๗) ระบุ โจทย์รอง (เช่น การพัฒนา Staffs, Skill, Processes, การกำหนด Promotion, การสร้างพันธมิตร หรือ เพิ่มช่องทาง) ที่เกี่ยวข้องกับการสร้าง Key Quality และ ทำให้ Key Quality เป็นที่ประจักษ์ (Y๓)

๘) ระบุแนวทางแก้โจทย์รอง (โครงการ) โดย: นำทรัพยากรและ Know-How ที่มีมาประยุกต์ให้เข้ากับสถานการณ์ และอิงเทคนิค/ความรู้เฉพาะทาง มาผสมผสานกัน เพื่อสร้าง-เสริม Key Quality และ นำพาเราไปสู่เป้าหมาย (Y๔)

๙) ระบุแนวทางปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอน ผู้รับผิดชอบ งบประมาณที่ต้องใช้เพิ่ม ความคุ้มค่า และการบริหารความเสี่ยง (Y๕)

การนำไปสู่การปฏิบัติ

